

PARAULA I VIDA

Defensar els drets i les capacitats de la gent gran

El proper dissabte dia 2 quan celebrarem la festa de la Presentació del Senyor, i amb les candeles recordarem que som deixebles de Crist, la Llum del món, donarem gràcies pels qui han consagrat la seva vida a Déu (Dia de la Vida Consagrada), i pel paper que a l'Evangelí s'atorga a Simeó i Anna, profetes de la Llum i la Joia de Jesús, ofert en el Temple. Serà també la festa dels patrons del Moviment de gent gran «Vida Creixent», i una crida a mirar amb amor i valorar la gent gran de les nostres comunitats. També l'ONU va determinar un dia internacional de la gent gran (1r d'octubre), per encoratjar els governs a introduir i desenvolupar en les legislacions i els programes nacionals, els principis a favor de les persones d'edat, amb reconeixement dels seus drets: atencions, salut i seguretat social, discriminacions que pateixen, o maltractaments i possibilitats d'ocupació i d'aportacions socials.

Els ancians, amb la seva saviesa i experiència, tenen la capacitat de seguir contribuint al desenvolupament de la societat, però lamentablement molts d'ells són marginats amb polítiques i prejudicis que els deixen

a mercè de la dependència, la pobresa i l'aïllament social. A mesura que la població anciana creix ràpidament al món, la seva atenció és cada vegada més crítica. Això exigeix l'elaboració urgent de mesures concretes i pràctiques que garanteixin la protecció dels seus drets humans i que responguin a les seves necessitats.

Segons recents informes sobre població mundial elaborats per l'ONU (2017), es preveu que les persones amb més de 60 anys fregaran els 1.000 milions i representaran el 13% de la població total. El Papa Francesc adverteix que si bé gràcies al progrés de la medicina, l'esperança de vida ha augmentat, la societat no s'ha expandit a la vida, ja que no s'ha organitzat prou com per deixar espai a la gent gran, amb el respecte degut i la consideració pràctica de la seva fragilitat i dignitat. Cal tenir en compte que els ancians són desproporcionadament susceptibles a la pobresa, la mala salut, la discapacitat, l'aïllament social, la violència i l'abandonament, que són factors que atempten contra la seva dignitat humana. I també amb massa freqüència veiem la gent gran exclosa de la participació activa en la societat i el desenvolupament, tot i la saviesa de vida que han

acumulat durant els anys d'existència, com sempre subratlla el Papa Francesc.

Tampoc no podem oblidar ni deixar d'agrair-los que ells, en el passat, van estar activament en el centre de les nostres famílies i comunitats. Pensem en tants sacerdots grans, religiosos i religioses, padrins de les famílies, «experts» en humanitat, en educació, en oficis i en valors, ja que són ells qui han transmès i han mantingut la flama de la fe i de l'esperança en nosaltres i en el nostre poble. No podem caure en la temptació de tornar-nos una societat programada per a l'eficiència, que descarta els ancians. Ells mantenen la seva dignitat humana i aquesta no disminueix perquè minvin les seves capacitats econòmiques o físiques, o perquè pateixin discapacitats o deteriorament cognitiu, o estiguin en el seu major moment de necessitat. Sempre seran fills i filles de Déu. I com Simeó i Anna, encerten quan ens indiquen la presència de la Llum enmig de nosaltres. Estimem-los i fem-los notar que els agraim tot el que ens han donat, de la millor manera que van saber i poder.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Concert a la Catedral

A la tarda de la festa de l'Epifania del Senyor, es va poder escoltar un Concert de Reis a la Catedral de Santa Maria d'Urgell, a càrrec de la Coral Signum de La Seu d'Urgell. El concert va omplir la nau central de la Catedral. S'hi van interpretar diferents peces nadalenques: des de *Santa Nit* al *Dimoni escuat*, tot un ventall de les interpretacions de Nadal d'arreu del món i de casa nostra, algunes amb arranjaments molt acurats i atractius, com el que es va interpretar del *Fum, fum, fum*, que va ser molt aplaudit.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Una experiència comunitària

Un xicot que està fent un postgrau als EUA ha tornat per passar les festes de Nadal amb la família. Fins al curs passat era membre actiu d'un grup d'universitaris cristians amb els quals es reunia regularment. Tots just arribat, va anar a una de les trobades. Era d'esperar que li demanessin que exposés com li anava l'experiència de viure en un país diferent: «En baixar de l'avió, vaig conèixer la família que m'acolliria. Una família catòlica en la qual em sento un més. Preciso catòlica perquè aquella societat és força religiosa i és comú i gens estrany manifestar la pròpia fe i la pertinença a una confessió concreta. De la mà de la meua nova família i des del primer diumenge, em vaig integrar en la seva parròquia, molt acollidora amb els nousvinguts. Em cridà l'atenció que la participació dels laics és molt activa. Jo em vaig

incorporar al grup de música, on toco la guitarra. També hi ha un cor, un grup de Càritas amb empenta, uns grups d'estudi de l'evangelí, les catequesis, un agrupament escolta, un catecumenat, activitats per a la gent gran... Les celebracions són molt participades i viscudes amb intensitat. Des que soc allà, el divendres ja començo a tenir ganes d'anar a missa el diumenge.

»A més de les activitats més religioses, es fan també trobades d'amistat. He participat en algunes de joves. Tornant a les celebracions religioses, m'impresiona especialment el moment de resar el credo que identifica el que creiem i que allà i aquí ho expressem amb les mateixes paraules, perquè professem la mateixa fe. És molt gran això. «Un sol cos i un sol Esperit [...] Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol

Déu i Pare de tots, que està per damunt de tots, actua en tots i és present en tots» (Ef 4,4-6). Tenen també en molta reverència els sants, considerats com a referents exemplars que poden inspirar la nostra vida i el seu dia a dia...»

Fa pensar l'exposició del jove i fa comparar les dues realitats. La parròquia és l'espai comunitari dels fidels, animat per un rector que és el pastor de la comunitat. Els fidels s'hi apleguen per viure i celebrar la seva fe com a comunitat, com a poble de Déu que camina. És, també, àmbit de formació i de pràctica de la caritat. «Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat» (Jn 17,21).

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Defender los derechos y capacidades de las personas mayores

El próximo sábado día 2 cuando celebraremos la fiesta de la Presentación del Señor, y con las candelas recordaremos que somos discípulos de Cristo, la Luz del mundo, daremos gracias por los que han consagrado su vida a Dios (Día de la Vida Consagrada), y por el papel que en el Evangelio se otorga a Simeón y Ana, profetas de la Luz y la Alegría de Jesús, ofrecido en el Templo. Será también la fiesta de los patronos del Movimiento «Vida Ascendente», y a su vez una llamada a mirar con amor y valorar los ancianos de nuestras comunidades. También la ONU determinó un día internacional de las personas mayores (1.º de octubre), para alentar a los gobiernos a introducir y desarrollar en las legislaciones y los programas nacionales, los principios en favor de las personas de edad, con reconocimiento de sus derechos: cuidados, salud y seguridad social, discriminaciones que sufren, o malos tratos y posibilidades de empleo y de aportaciones sociales.

Los ancianos, con su sabiduría y experiencia, tienen la capacidad de seguir contribuyendo al desarrollo de la sociedad, pero lamentablemente muchos de ellos son marginados con políticas y prejuicios que los dejan a merced de la dependencia, la pobreza y el aislamiento social. A medida que la población anciana crece rápidamente en el mundo, su atención es cada vez más crítica. Esto exige la elaboración urgente de medidas concretas y prácticas que garanticen la protección de sus derechos humanos y que respondan a sus necesidades.

Según recientes informes sobre población mundial elaborados por la ONU (2017), se prevé que las personas con más de 60 años rozarán los 1.000 millones y representarán el 13% de la población total. El Papa Francisco advierte que si bien gracias al progreso de la medicina, la esperanza de vida ha aumentado, la sociedad no se ha expandido a la vida, ya que no se ha organizado lo suficiente como para dejar espacio a la gente mayor, con el debido respeto y consideración práctica de su fragilidad y dignidad. Hay que tener en cuenta que los ancianos son desproporcionadamente susceptibles a la pobreza, la mala salud, la discapacidad, el aislamiento social, la violencia y el abandono, que son factores que atentan contra su dignidad humana. Y también con demasiada frecuencia vemos ancianos excluidos de la participación activa en la sociedad y el desarrollo, a pesar de la sabiduría de vida que han acumulado durante los años de existencia, como siempre subraya el Papa Francisco.

Tampoco podemos olvidar ni dejar de agradecerles que ellos, en el pasado, estuvieron activamente en el centro de nuestras familias y comunidades. Pensemos en tantos sacerdotes mayores, religiosos y religiosas, abuelos de las familias, «expertos» en humanidad, en educación, en oficios y en valores, ya que son ellos quienes han transmitido y han mantenido la llama de la fe y de la esperanza en nosotros y en nuestro pueblo. No podemos caer en la tentación de volvernos una sociedad programada para la eficiencia, que descarta a los ancianos. Ellos mantienen su dignidad humana y ésta no disminuye porque disminuyan sus capacidades económicas o físicas, o porque sufran discapacidades o deterioro cognitivo, o estén en su mayor momento de necesidad. Siempre serán hijos e hijas de Dios. Y como Simeón y Ana, aciertan cuando nos indican la presencia de la Luz en medio de nosotros. Amémosles y hagámosles notar que les agradecemos todo lo que nos han dado, de la mejor manera que supieron y pudieron.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Curs de formadors de seminaris

La Conferència episcopal de Madrid va acollir, del 2 al 4 de gener de 2019, un curs dirigit a formadors de seminaris, especialment en els pri-

mers anys d'aquesta missió eclesial, en el qual hi ha participat el Vicerector del Seminari Interdiocesà i Rector del Seminari d'Urgell, Mn. Gabriel Casanovas. Hi foren presents el Bisbe auxiliar de Madrid, Mons. Jesús Vidal, i el Director del Secretariat de la Comissió de Seminaris i Universitats de la CEE, Rv. Sergio Requena. Van tractar de diversos aspectes fonamentals de les dimensions de la formació sacerdotal —humana, espiritual, intel·lectual i pastoral—, tal com està dissenyada en el nou Pla de formació per als Seminaris (*Ratio Fundamentalis*) de 2016 i van ser els ponents diversos rectors de seminaris d'Espanya, amb la seva exposició i la seva experiència.

Festa de Sant Julià de Lòria

La Parròquia de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra) va celebrar el 7 de gener la festa patronal. La jornada s'inicià al matí, quan els sacerdots de les Valls d'Andorra es van reunir a la rectoria de Sant Julià per a tenir la regular reunió mensual d'Arxiprestat on els preveres compartiren plegats les seves inquietuds i s'informaren de diversos temes pastorals.

A continuació tingué lloc la tradicional Eucaristia de la Festa de Sant Julià que fou presidida pel Rector de la Parròquia, Mn. Josep Chisvert, i concelebrada pel Vicari de Pastoral i Rector d'Encamp, Mn. Antoni Elvira; l'Arxiprest de les Valls d'Andorra, Mn. Ramon Sàrries; així com la pràctica totalitat dels preveres de les Valls d'Andorra. També concelebrà l'Eucaristia Mn. Josep M. Solé, sacerdot jubilat al Se-

minari diocesà que durant molts anys ha servit pastoralment la comunitat de Sant Julià de Lòria. La Missa comptà amb la presència dels Cònsols Major i Menor de la Parròquia, els Consellers de Comú, la Subsíndica general i els Ministres del Govern d'Andorra Álvarez Marfany i Gilbert Saboya, així com una gran quantitat de fidels i devots de Sant Julià. Al final de la Missa es cantaren els goigs a llaor del sant patró mentre els fidels passaren a venerar les relíquies del sant.

Darrer aplec de l'any: Sant Silvestre a Ponts. El passat 31 de desembre va tenir lloc el darrer aplec de l'any de l'Arxiprestat de l'Urgell Mitjà. Un any més, la petita església, situada al capdamunt de la Serra de Dalt, va acollir la trobada festiva, popular i religiosa en honor del titular de l'església, el Papa Sant Silvestre I (314-335).

Ja de bon matí i malgrat la boira alta que cobria Ponts, un bon grup de persones, convocades pel Centre Excursionista Pontsicà, van fer el trajecte a peu. Una caminada que els va portar fins a dalt de l'església, passant per diferents

indrets de Ponts, de la Baronia de Rialb i d'Oliola.

Al migdia i amb el toc de la campana va tenir lloc la celebració de la missa en honor de Sant Silvestre, la imatge del qual presidia l'altar.

Mn. Jaume Mayoral va parlar a l'homilia del paper dels papes al llarg de la història, i com molts

pontificats, com el del Papa Sant Silvestre, van treballar per la justícia i la fraternitat dels pobles. En un altre moment es va referir a la necessitat de treballar per construir un món millor, amb una referència explícita al respecte a la natura i a la creació, seguint les línies de l'encíclica *Laudato si'*. També van tenir un record per als difunts que descansen en el cementiri de l'església, en especial els traspassats durant el darrer any. A la celebració es van fer presents l'Alcalde d'Oliola, Il·lm. Sr. Santiago Cisqueña, i la Regidora de l'Ajuntament de la Baronia de Rialb, Sra. Maria Dolors Caelles.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

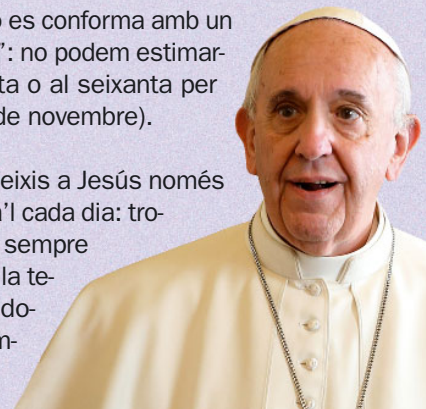

@Pontifex: «El diumenge és per a nosaltres un dia sant, santificat per la celebració eucarística, presència viva del Senyor entre nosaltres i per a nosaltres» (11 de novembre).

@Pontifex: «El primer pas per conèixer Jesucrist és reconèixer la pròpia misèria, la necessitat de ser salvats» (13 de novembre).

@Pontifex: «Jesús no es conforma amb un «percentatge d'amor»: no podem estimar-lo al vint, al cinquanta o al seixanta per cent. Tot o res» (14 de novembre).

@Pontifex: «No segueixis a Jesús només quan et convé, busca'l cada dia: troba en Ell el Déu que sempre t'estima, el sentit de la teva vida, la força de donar-te» (16 de novembre).

Aran Me Fecit: investigació i estudi de les esglésies de la Vall d'Aran, i divulgació al gran públic

Es crea una Universitat d'Hivern on estudiar i comprendre la realitat religiosa i arquitectònica de les comunitats i dels temples

L'església de Sant Joan d'Arties acull fins al 27 d'abril de 2019, l'exposició «ARAN ME FECIT. Des màstres constructors ara recèrca deth patrimoni sacre», una gran exposició sobre les esglésies de la Vall d'Aran i el seu ampli patrimoni artístic. En aquesta exposició sense precedents es presenta el patrimoni sacre aranès, des del període medieval fins als nostres dies amb l'objectiu de donar a conèixer aquest valuos llegat. Església a església, poble a poble, es mostra la planta i l'alçat d'un total de 42 edificis, l'entorn paisatgístic que les acull i els béns mobles més destacats així com les tradicions més destacades que hi estan vinculades.

En aquest context, el Conselh Generau d'Aran ha organitzat les jornades de la Universitat Internacional d'Iuèrn, amb el mateix lema «Aran Me Fecit» entre els dies 25 i 27 de gener, amb l'objectiu de tractar en profunditat les esglésies de la Vall d'Aran i fer-ne difusió. El projecte ha comptat amb la col·laboració de les universitats de Navarra; Rovira

i Virgili, Barcelona; el Bisbat d'Urgell; els Museus de la Vall d'Aran i el Museu Nacional d'Art de Catalunya i l'escola d'arquitectura de la UIC Barcelona.

Hi han participat Jèp de Montoya, Assessor de Cultura del Conselh Generau, l'Arquitecte Josep Lluís, que ha dut a terme el projecte d'investigació sobre les esglésies de la Vall d'Aran; i d'altres destacats coneixedors de l'arquitectura i la histò-

ria de les esglésies i la seva evolució. Es donaran a conèixer els trets destacats d'aquesta investigació, els elements de treball, es visitaran esglésies i santuaris i es coneixeran elements arquitectònics i de simbologia de les esglésies i la seva evolució al llarg de la història. Les jornades estan coordinades per Elisa Ros, Historiadora de l'art i Arqueòloga i Tècnica de Patrimoni Cultural del Conselh Generau d'Aran.

La mostra a l'església d'Arties ha rebut gran nombre de visites fins ara. En ella es poden trobar objectes que han format part de les parròquies d'Aran: campanes, rellotges de campanar, indumentària religiosa, lipsanoteques o escultures en fusta. També s'hi poden veure rèpliques d'algunes obres destacades que en l'actualitat estan exposades en diferents museus. Així mateix, l'exposició ha permès retornar, de manera temporal, la talla gòtica de Sant Joan Baptista a la seva església original, d'on en va sortir a inicis del segle XX.

L'exposició ja es pot visitar.

Festa de Sant Ramon de Penyafort a Seró

El dia 7 de gener es va celebrar a l'església parroquial de Seró la festa de Sant Ramon de Penyafort. En aquesta localitat hi ha la confraria del sant dominic que es remunta a primers del segle XVII; aquesta confraria es cuida de la festa, i té el moment més important en la celebració de la Missa en honor del sant.

Al migdia va tenir lloc la celebració eucarística que va presidir l'Arxiprest de l'Urgell Mitjà, Mn. Ramon Balagué. Van concelebrar amb ell, Mn. Antoni Ballester, Rector de la parròquia i la majoria de preveres de l'arxiprestat. La missa va ser acompanyada en els cants per la Coral l'Amistat que dirigeix Mn. Josep Sauter.

Mn. Balagué, a la seva homilia, va fer un repàs de la vida d'aquest sant que va viure a Catalunya, envers el segle XIII, subratllant que va ser un gran personatge de la vida de l'Església a casa nostra. Va destacar-ne la seva vida com a dominic i expert en dret, cosa que el fa patró dels advocats. Tot fent referència a l'Evangeli, Mn. Ramon va recalcar que per damunt de la Llei, hi ha la dignitat de la persona humana, una dignitat que no es pot entendre sense llibertat i fraternitat.

Al final de l'Eucaristia, i com és costum, va tenir lloc la benedicció de la coca que es reparteix als molts fidels que van assistir a la festa. I abans del comiat, mentre la Coral l'Amistat cantava amb

el poble els Goigs de Sant Ramon de Penyafort, els fidels van passar a venerar la relíquia del sant, que es custodia a Seró.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

28. □ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [He 9,15.24-28 / SI 97 / Mc 3,22-30]. Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Lleida:** Sant Valeri, bisbe. Sant Flavià, soldat mr.; sant Tirs, atleta mr.; sant Julià, bisbe de Conca; sant Leònides, mr.; beata Gentil Giusti, mare de família.

29. ■ Dimarts [He 10,1-10 / SI 39 / Mc 3,31-35]. □ **Sant Feliu de Llobregat:** Sant Pere Nolasc (s. XIII), rel. barceloní, fund. mercedaris (OdeM). □ **Lleida:** Sant Tomàs d'Aquino (†1274), prev. dominicà i doctor de l'Església, patró dels estudiosos i els estudiants, venerat a Tolosa de Llenguadoc. □ **Tortosa:** Beat Manuel Domingo i Sol (Torto-

sa 1836-1909), prev. fund. dels Operaris diocesans (OD); sant Valeri o Valer, bisbe de Saragossa i mr. (s. IV), venerat a Roda d'Isàvena; sant Sulpici Sever, bisbe; sant Julià, bisbe de Toledo; beata Arcàngela Giralani, verge carmelitana.

30. ■ Dimecres [He 10,11-18 / SI 109 / Mc 4,1-20]. □ **Tortosa (ciutat):** Santa Àngela de Mèrici, vg. Santa Martina, vg. i mr.; sant Adelelm (Lesmes), bisbe de Burgos (benedictí, s. XI); santa Jacinta de Mariscotti, vg. terciària franciscana; sant Mucià Maria Wiaux, rel. La Salle; beat Sebastià Valfré, prev. congregació de l'Oratori.

31. □ Dijous [He 10,19-25 / SI 23 / Mc 4,21-25]. Sant Joan Bosco (1815-1888), prev. de Torí, fund. congregacions

salesianes (SDB), patró del cinema; santa Marcel·la, viuda.

FEBRER

1. ■ Divendres [He 10,32-39 / SI 36 / Mc 4,26-34]. Sant Cecili, bisbe de Granada i mr.; santa Brígida d'Escòcia, vg.; beates M. Anna Vaillot i Otilia Baumgarten, rel. paüles.

2. □ Dissabte [MI 3,1-4 (o bé: He 2, 14-18) / SI 23 / Lc 2,22-40 (o bé, més breu: 2,22-32)]. La Presentació del Senyor, antigament Purificació de Maria, i popularment la Candelera (pel ritu de la llum); Mare de Déu patrona dels cersers i dels electricistes, altres advocacions marianes: Candela (Valls), Candelaria (Tenerife), Ajuda (Barcelona), Calle (Palència)...; sant Corneli, bisbe.

3. ■ Diumenge vinent, IV de durant l'any (lit. hores: 4a setm.) [Jr 1,4-5.17-19 / SI 70 / 1C 12,31-13,13 (o bé, més breu: 13,4-13 / Lc 4,21-30)]. Sant Blai, bisbe de Sebaste (Armènia) i mr. (s. IV), invocat pel mal de coll; sant Ansari (Òscar), bisbe d'Hamburg (†865), originari de les Gàl·lies i evangelitzador d'Escandinàvia; santa Claudina Thévenet, vg. fund. rel. Jesús-Maria (RJM); sant Francesc Blanco i companys, mrs. al Japó; beat Esteve Bellesini, prev. agustinià; beat Joaquim de Siena, rel. servita; beata M. Ana River, rel. germanes de la Presentació de Maria; beata Josefina Nicoli, vg., rel. congregació de la Missió i Filles de la Caritat; beat Nicolau Saggio de Longobardi, rel. PP. Mínims.

Diumenge III de durant l'any (C)

COMENTARI

Jesús ve a alliberar tots els oprimits

La primera lectura ens situa en el moment de la reconstrucció de l'Israel postexílic i la Llei hi juga un paper central: *Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom, homes, dones i criatures capaces d'entendre-la. Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. És un moment d'una gran joia: Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat... No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.* La Llei del Senyor és motiu de joia; és un dia de festa per a gaudir de bons àpats, però també per a compartir el que tenim amb els nostres germans.

L'evangeli comença amb un pròleg on Lluc, diu a Teòfil (persona real o fictícia): *Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també he decidit escriure-t'ho en una narració seguida perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut.* Lluc sap molt bé de què parla en el seu evangeli.

Jesús —ens dirà Lluc— és aquell en qui es compleixen les Escriptures: *Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.* Tot allò que escolta ven amb tanta atenció els jueus (en temps de Nehemies) es realitza plenament i total en Jesús de Natzaret. Però el seu missatge és clar: *L'Esperit del Senyor m'ha ungit per portar la Bona Nova als desvalguts, m'ha enviat per proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.* Aquesta és la seva missió, aquest és el seu evangeli, la seva «Bona Notícia»: l'alliberament de tots els oprimits del tipus que siguin. I sant Pau ens recorda que tots hem de treballar per fer realitat aquesta Bona Notícia: *Vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.* Perquè el cos no consta d'un sol membre, sinó de tots. Per això tots ens hem de sentir responsables que arribi a tothom l'alliberament que Jesús ha portat al món.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre de Nehemies (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquells dies, el sacerdot Esdres portà el llibre de la Llei en presència del poble reunit a la plaça de davant la porta de les Aigües, i des del matí fins al migdia el llegí davant de tothom: homes, dones i criatures capaces d'entendre-la.

Tot el poble escoltava atentament la lectura del llibre de la Llei. Esdres, mestre de la Llei, estava dret dalt una tarima de fusta preparada expressament. Obrí el llibre a la vista de tot el poble, ja que des del lloc on era dominava tothom, i així que l'obrí, tot el poble es posà dret. Esdres beneí el Senyor, Déu gran, i tot el poble alçà les mans i respongué: Amén, amén. Després es prosternaren amb el front a terra, i adoraren el Senyor. Ell llegia ben clar el llibre de la Llei de Déu, i alguns levites n'exposaven el sentit perquè la lectura fos entenedora.

El governador Nehemies, el sacerdot Esdres, mestre de la Llei, i els levites que exposaven al poble el sentit de la Llei, digueren a tota la gent: «La diada d'avui és santa, dedicada al Senyor, el nostre Déu: no us entristiu ni ploreu», perquè tota la gent plorava mentre escoltava les paraules de la Llei. Els digué, doncs: «Aneu-vos-en ara. Mengueu i beveu de gust i repartiu-ne als qui no s'havien portat res, que la diada d'avui és santa, dedicada a Déu, nostre Senyor. No us entristiu, que el goig del Senyor serà la vostra força.»

▶ Salm responsorial (18)

R. *Les vostres paraules, Senyor, són esperit i són vida.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,12-30) (Versió abreujada)

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos.

Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts. Doncs bé, vosaltres sou cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluc (Lc 1,1-4;4,14-21)

Són molts els qui han emprès la tasca d'escriure una narració dels fets ocorreguts entre nosaltres, guiant-se per l'ensenyament que hem rebut d'aquells que des del principi en foren testimonis de vista i després ho transmeteren de paraula. Havent pogut informar-me minuciosament de tot des dels orígens, jo també, il·lustre Teòfil, he decidit escriure-t'ho en una narració seguida, perquè coneguis la solidesa de l'ensenyament que has rebut. En aquell temps, Jesús se'n tornà a Galilea ple del poder de l'Esperit. La seva anomenada s'estengué per tota la regió. Ensenyava a les sinagogues d'ells i tothom el lloava. I se'n anà a Natzaret, on s'havia criat. El dissabte anà a la sinagoga, com tenia costum, i s'aixecà a llegir. Li donaren el volum del profeta Isaïes, el desplegà i trobà el passatge on hi ha escrit: «L'Esperit del Senyor reposa sobre meu, ja que ell m'ha ungit per portar la bona nova als desvalguts, m'ha enviat a proclamar als captius la llibertat, i als cecs el retorn de la llum, a deixar en llibertat els oprimits i a proclamar l'any de gràcia del Senyor.» Després plegà el volum, el donà a l'ajudant de la sinagoga i s'assegué. Tots els qui eren a la sinagoga tenien els ulls posats en Jesús. Ell començà dient-los: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.»

▶ Lectura del libro de Nehemías (Ne 8,2-4a.5-6,8-10)

En aquellos días, el día primero de mes séptimo, el sacerdote Esdras trajo el libro de la ley ante la comunidad: hombres, mujeres y cuantos tenían uso de razón. Leyó el libro en la plaza que está delante de la Puerta del Agua, desde la mañana hasta el mediodía, ante los hombres, las mujeres y los que tenían uso de razón. Todo el pueblo escuchaba con atención la lectura del libro de la ley. El escriba Esdras se puso en pie sobre una tribuna de madera levantada para la ocasión. Esdras abrió el libro en presencia de todo el pueblo, de modo que toda la multitud podía verlo; al abrirlo, el pueblo entero se puso de pie. Esdras bendijo al Señor, el Dios grande, y todo el pueblo respondió con las manos levantadas: «Amén, amén». Luego se inclinaron y adoraron al Señor, rostro en tierra. Los levitas leyeron el libro de la ley de Dios con claridad y explicando su sentido, de modo que entendieran la lectura. Entonces el gobernador Nehemías, el sacerdote y escriba Esdras, y los levitas que instruían al pueblo dijeron a toda la asamblea: «Este día está consagrado al Señor, vuestro Dios. No estéis tristes ni lloréis» (y es que todo el pueblo lloraba al escuchar las palabras de la ley). Nehemías les dijo: «¡Id, comed buenos manjares y bebed buen vino, e invitad a los que no tienen nada preparado, pues este día está consagrado al Señor. ¡No os pongáis tristes; el gozo del Señor es vuestra fuerza!».

▶ Salmo responsorial (18)

R. *Tus palabras, Señor, son espíritu y vida.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,12-30) (Versión abreviada)

Hermanos: Lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu. Pues el cuerpo no lo forma un solo miembro, sino muchos. Pues bien, vosotros sois el cuerpo de Cristo, y cada uno es un miembro.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 1,1-4;4,14-21)

Ilustre Teófilo: Puesto que muchos han emprendido la tarea de componer un relato de los hechos que se han cumplido entre nosotros, como nos los transmitieron los que fueron desde el principio testigos oculares y servidores de la palabra, también yo he resuelto escribirte los por su orden, después de investigarlo todo diligentemente desde el principio, para que conozcas la solidez de las enseñanzas que has recibido. En aquel tiempo, Jesús volvió a Galilea con la fuerza del Espíritu; y su fama se extendió por toda la comarca. Enseñaba en las sinagogas, y todos lo alababan. Fue a Natzaret, donde se había criado, entró en la sinagoga, como era su costumbre los sábados, y se puso en pie para hacer la lectura. Le entregaron el rollo del profeta Isaías y, desenrollándolo, encontró el pasaje donde estaba escrito: «El Espíritu del Señor está sobre mí, porque él me ha ungido. Me ha enviado a evangelizar a los pobres, a proclamar a los cautivos la libertad, y a los ciegos, la vista; a poner en libertad a los oprimidos; a proclamar el año de gracia del Señor». Y, enrollando el rollo y devolviéndolo al que lo ayudaba, se sentó. Toda la sinagoga tenía los ojos clavados en él. Y él comenzó a decirles: «Hoy se ha cumplido esta Escritura que acabáis de oír.»